

Nr 166.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 3 juni 1910.
— — — — Andra kammaren den 3 juni 1910.

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts
i statsverkspropositionen under tionde hufvudtiteln gjorda
framställning angående personlig professur för docenten
vid universitetet i Uppsala C. J. J. E. Wiman.*

(Sammansatta stats- och bankoutskottets (nr 2) utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Uti punkt 20 under riksstatens tionde hufvudtitel har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af statsverkspropositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 31 december 1909, föreslagit Riksdagen

dels medgifva, att för docenten *Carl Johan Josef Ernst Wiman* må vid universitetet i Uppsala inrättas en personlig professur i paleontologi, med den undervisnings- och examinationsskyldighet, som af Kungl. Maj:t bestämmes, samt med skyldighet för Wiman ej mindre att i tillämpliga delar vara underkastad de för universitetsprofessor i allmänhet för åtnjutande af nu gällande aflöningsförmåner stadgade villkor och bestämmelser, än äfven att vid den ålder, då annan universitetsprofessor

är skyldig att afgå från tjänsten, mot åtnjutande af pension, beräknad efter samma grunder, som stadgats beträffande öfriga universitetsprofessorer, jämväl frånträda sin professur, dels ock för berörda ändamål på allmänna indragningsstaten till årlig aflöning åt Wiman anvisa ett belopp af 7,200 kronor, däraf 4,700 kronor lön och 2,500 kronor tjänstgöringspenningar, jämte ett ålderstillägg å 600 kronor efter 5 års tjänstgöring.

Inrättandet af tillfälliga professorsbefattningar i enlighet med det i åberopade statsrådprotokollet omförmälda uttalande af 1876 års Riksdag torde visserligen med universitetsväsendets nuvarande organisation få anses höra till rena undantagsfall. Men här synes ett dylikt fall föreligga, då det erbjuder sig ett tillfälle att till gagn för undervisningen i ett betydelsefullt ämne vid universitetet fästa en lärare af hög vetenskaplig förtjänst, för hvilken till följd af förhanden varande omständigheter några utsikter att inom rimlig tid erhålla en i staten uppförd professur icke synas förefinnas.

Med hänsyn därtill och till hvad för öfrigt i ärendet förekommit, har Riksdagen, med anledning af Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning, *dels* medgifvit, att för docenten *Carl Johan Josef Ernst Wiman* må vid universitetet i Uppsala inrättas en personlig professur i paleontologi, med den undervisnings- och examinationsskyldighet, som af Eders Kungl. Maj:t bestämmes, samt med skyldighet för Wiman ej mindre att i tillämpliga delar vara underkastad de för universitetsprofessor i allmänhet för åtnjutande af nu gällande aflöningsförmåner stadgade villkor och bestämmelser, än äfven att vid den ålder, då annan universitetsprofessor är skyldig att afgå från tjänsten, med åtnjutande af pension, beräknad efter samma grunder, som stadgats beträffande öfriga universitetsprofessorer, jämväl frånträda sin professur, *dels ock* för berörda ändamål på allmänna indragningsstaten till årlig aflöning åt Wiman anvisat ett belopp af 7,200 kronor, däraf 4,700 kronor lön och 2,500 kronor tjänstgöringspenningar, jämte ett ålderstillägg å 600 kronor efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring såsom professor.

Stockholm den 3 juni 1910.

Med undersåtlig vörndnad.
